

GHIMPELUL

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU CAPITALA ..... 50 BANI

Acestă fôia ese uă dată pe septēmână:

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiulŭ românŭ
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți
sêu prin postă, trâmîțendŭ și prețulŭ.

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU DISTRICTE ..... 55 BANI

PREȚULŪ ABONAMENTULUI

Pe anŭ, pentru capitală ..... lei noui 24
Pe jumătate anŭ ..... > > 12
Pentru districte pe anŭ ..... > > 27
Pe șese lună ..... > > 14
Pentru străinătate pe anŭ ..... > > 37
Reclame și inserțiuni linia ..... lei noui 20
Anunțuri, linia de 45 litere ..... bani 50

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la administrațiune.

S'A PUSU DE MAI MULTU TIMPU SUB PRESA SI VA APARÉ IN PRIMELE DILE ALE LUNII LUI SEPTEMBRE VIITORU

CALENDARULU "GHIMPELUI"

ILUSTRATIUNE PE ANULU 1875 ILUSTRATIUNE

Conțindu uă multime de poesii umoristice și seriose, narațiuni, scene sociale, parodii ale cântecelorŭ și poeziilorŭ celorŭ mai cunoscute, scurte biografii despre câți-va poeți răpiți în flôrea etății împreună c'ua parte din poeziile lorŭ inedite, uă bogată parte calendaristică, cu serbători politice, târgurile de peste totŭ anulŭ din întreaga țeră, etc. etc. Calendarulŭ va fi ilustratŭ cu

DOUE-DIECI SI PATRU DE GRAVURI SOCIALE SI POLITICE

represintându diferite subiecte, relative la guvernŭ, la societate, la modele și luxulŭ dîlei: tôte desemnate de unulŭ din cei mai distinși artiști în caricature.

La fine, anunțuri de diferite categorii, din care se mai primescŭ numai pêne Dumineca viitoare. Uă pagină 15 lei, jumătate 10 lei.

ERATA. In numărulŭ trecutŭ alŭ *Ghimpelei*, de la 18 ale curintei, s'a strecuratŭ uă eróre:

Versulŭ «Voiți a i'li planta!» din bucata intitulată «Crima nu pierce...» Sê se inlocuiescă prin următorulŭ:

„Stați ga! a 'lă implânta!...“

CRONICA

Isi pune gazeta sub tescŭ, — înțelegeți bine, iubiti cititori, că vorbimŭ despre unŭ gazetarŭ; — satisfăcutŭ pêne'n fundulŭ sufletului de câte-va rënduri pe care le-a tradusŭ *ciat-pat* dintr'unŭ diarŭ francesŭ și le-a potrivitŭ, ca nuca'n pãrete, in revista lui d'astă sërã; plinŭ de ngãmfare cugetându că lumea, dupe ce va citi acele rënduri de fine considerațiuni politice, are sã'lŭ credã, unŭ momentŭ, că este... acea ce, din pãcatele lui, nu este, gazetarulŭ nostru se gãtesce a merge sã prãndescã la *madamŭ* (elŭ, din obiceiŭ curatŭ, scire cu u scurtă tôte cuvintele francesse terminate in silabã mutã), se gãtesce, dicemŭ, a merge sã prãndescã la *madamŭ* Y...

Madamŭ Y..., tẽnără bandită, fugosã creaturã, bătãiosã eroinã ambulatã, pe lêngã unŭ *chignon* apelpisitŭ și d'ua formã exclusivŭ berbantã, posede unŭ caracterŭ escesivŭ nervosŭ și romanticŭ.

De multe ori, — cu iertãciune, dómnelorŭ și domnișiorilorŭ — dënse a ținutŭ, nu in A-teneŭ, ci'n locuri deschise multŭ mai spaciöse, conferințe publice de parosismŭ amorosŭ și de furóre gelosier.

Madamŭ Y... (permite-ți-ne sã mântinemŭ pentru acestŭ cuvântŭ ortografia francesã inauguratã de gazetarulŭ nostru), *madamŭ* Y..., ca temperamentŭ, este numai fosforŭ, numai vëlvoře, numai chibrituri *Pollak*; este, in fine, ierba de pușcă. E capabile sã facã uã esplosiune sentimentale, in stilulŭ tragicŭ susținutŭ, facia c'ua pacificã și numerosã societate, care n'asteptã de câtŭ astufelŭ d'esplosiuni pentru ca sã'ți tórne pe datã câte-va pagine nostime de istoria contimpuranã.

Gazetarulŭ nostru, din contra, este totŭ atãtŭ de slabŭ de ângerŭ pe câtŭ e de slabŭ

și de carte, și de elocință, și de stilŭ. Ca sã vë faceți uă justã ideã de acestŭ individŭ, închipuiți-vë unŭ felŭ de creaturã cãlitã môle, povestea vorbei; unŭ felŭ de mãmãliguță pripitã a gazetãriei.

Cum vedeți deci, gazetarulŭ nostru trebuie sã se afe fôrte incurcatŭ in dispozițiunile lui sentimentali faciã cu *madamŭ* Y..., acestŭ monstru femininŭ de energiã friscã. Este 'namoratŭ lulea de dënse.

Ea, Dómne feresce! nici habarŭ n'are de elŭ. Veți întreba: pentu ce atãta cruđime din parte'i? O! domnilorŭ; d'apoi ea are nevoia de emoțiuni și comoțiuni, și elŭ d'abia este capabile de locomoțiune.

*

Este pe sërã, pe la 6 ore, ora prãndului. *Madamŭ* Y... a fostŭ in diua trecutã pentru uã afacere la uã instituțiune romanã. Afacerea nu'i a mersŭ bine, și, dupe unŭ leșinŭ improvisatŭ, inscitŭ de cãscãturi isterice și sbuciumãri nervose, s'a întorsŭ a-casã facendŭ jurãmentulŭ solemnŭ d'a 'și resbuna.

Acum, resturnatã pe canapë, cu unŭ

petecă de flanelă muiată în unt-de-lemn, curată de rugină, în tocmă ca Saltabadil alu lui Hugo, un pumnal italian antic cu prăselele de sidef. Pörtă un costum negligé cam pré-pré.

Orologiul sună 6.

Gazetarul nostru, în acest moment, dupe ce a intrat în curte, ajunge la scară; își șterge cu respect piciorele pe papura de la intrare și stă pușin afară voindu să și stăpănescă emoțiunea. Dupe ce se remite, cutéză a străbate în sală și ncremenește vedându ușa camerei deschisă.

Madamă Y... aude pași și, credându, d'ua-dată, că este vr'unu slugoiu pușin respectos, strigă cu accentul cocónelor de pe timpul celor trei invasiuni.

— Ce dobitocă umblă p'acolo?

Gazetarul nostru, încoragiat de acest început măgulitor, își ia anima 'n dinți și intră dicându:

— Sărut mâna, madamă, eu sunt.

Ea suride grațios și 'i face semn să ședă; elu înghite 'n secă de trei ori și se supune.

*

Scutim pe cititori de conversațiunea ce are loc între aceste două ființe legendare, conversațiune pe atât de stupidă, pe cât și de scandalosă. De ajuns să spunem că se termină prin îndatorirea ce 'și ia gazetarul de a sfărâma, în una din revistele lui cele mai apropiate, instituțiunea română, ai cărei administratori au resistat, reci ca marmora, la toate farmecele seducătoare la cari, în van, a recurs madamă Y... spre a le muia gravitatea lor administrativă.

*

A doua zi, séra, resbunarea eroinei se se-vérșise. Instituțiunea română era mărădită și feștelită în unu articol alu gazetarului, articol plin de eres gramaticali, dér secă de bun simț și decință.

*

Articolul gazetarului nostru fu unu adevărat scandal public.

În aceeași séra, Cotzaro Cotzarovici vestitul, ce-a dat semnalul luptei contra instituțiunii de care vorbirăm (cu scop d'a câștiga secretariatul ei ca trofeu), bătea în palme 'n uă grădină publică strigându cu triumf:

— Écé, domnilor! nu ve spuneam eu că nu merge; vedeți că și alți gazetari sunt de idea mea și facă causă comună cu mine în lupta ce-amu întreprins? ce mai vreți?

— Ce vrem? dise unu domn. Voesci să scii ce-amu vré? Amu vré să 'ncépă lumea din țera noastră a fi mai pușin indulgentă cu onorabilitățile de specia d-téle și a celor cari te secundă.

NOI

ȚIGANUL CORAGIOS

— Poveste —

Unu țigan, mergendu a lene
Printr'unu crâng întunecos,
Începuse a se teme
Ca unu iepure fricos;

I-se pareă mi de fiare
Adunate în haită,
Gata să 'lu sfêșie 'n ghiare,
Ca p'unu lucru de nimic.

Țiganul, bietu, ca să scape
De frica ce-lu apăsa
Făcendu fiera ca să-i crape,
Începu decă, a striga:

„Uși! la naiba, la uă parte,
„Lupilor, că ve homoru!...
„Nu vedeți voi de departe
„Că eu sunt unu vênătoru?

„Haoleo!... hamu pușci, pistole,
„Și cuțitu, și buzduganu,
„Ciocanu, nicovală, fole:
„Tôte harme de țiganu!

„Și, de mi-eți eși în cale,
„Bah!... ve 'mpușcu și ve jupoiu.
„Ve dau pieile la vale:
„Totu vream eu să-mi facă ciumpoiu!“

Dér, cându vorba terminase,
Țiganul coragios,
D'ua cracă se 'mpedicase
Și căduse tumba josu!

Atunci, tremurându de frică
Și, fară a se mișca,
Începu încetu să dică:
„Lupule, nu mă mânca!

„Sărut mânele! haibi milă!..
„Iartă-mă că hamu greșitu!..
„N'amă pușci, nici cuțitu, nici pilă:
„Nu 's vênătoru!.. hamu glumitu!..

Unu Român ce urmărise
Prin pădure pe țiganu,
S'apropiă și îi dise:
— Măi, de ce ești gugumanu?

Pentru ce îți este frică?
Nu vedeți? nu e nici unu lupu!..
— Ba c'ai dice românică!
Vino 'n cõe să te pupu!..

— Măi țigane, uite, vine
Unu lupu cătu unu uriașu!..
— Bah!.. nu măi glumi cu mine!
Nu măi hi așa posnașu,

Că, dêu, mie nu mi-e témă
De vorbe de speriatu!..
Hadineori, de!.. se chiamă
Că dormeam și... hamu visatu!..

— Ce felu de visu, vai de tine,
Că sbierai ca unu nebunu?!..
— Ia lasă vorba!.. Măi bine
Dă-mi o liulea de tutunu!

* * *

Ca țiganul, sunt în lume
Uă mulțime de fricoși,
Ce alergă după glume
Când sunt prinși ca mincinoși!

Chiar domni de la putere,
De câte ori n'au sbieratu;
„Conspirați!.. țera pieré!“
Și cându colo, moftu curatu!

Căci mai toate erau dise
Cu tonu tare, dér șiretu.

Care cerea d'a fi scrise
Fonduri grase în bugetu...

Cocris.

OMUL DRACULUI

Era uă dată, într'unu sat turcescu, unu om care nu simția plăcere de cătu făcendu rău la totă lumea. Usa de pîre, ocări, jafuri, infamii de totu felu, pentru a'și ajunge scopul. Ceva mai multu: jurase că și dupe mórte'i are să facă mare rău satulu întregu. Toți ilu numeau Omul dracului.

Dupe 60 de ani de viață blăstemată, omul dracului cade greu bolnav și, vedându-se la césul mórții, chiamă pe fiul sêu și 'i dice:

— Fiul meu, dupe ce voi muri, să mă 'ngropi în câmpu, lângă drumul celu mare. Să 'mi legi de gât o frânghia, se mă pu în grôpă, s'arunci țerină și capetulu frânghiei să 'lu lași afară din pământu, pentru ca să vedă lumea semnul, să'mi ocolescă grôpă și să capetu astu-felu iertarea cerulu.

Omul dracului móre, și fiul își ține promisiunea. Capetulu frânghiei rămâne afară.

Dupe unu an, trece prin sat unu cărdu de ianiceri, și poposescă tocmă în câmpulu unde era îngropatu omul dracului.

Unu ianiceru vede capetulu frânghiei și se aplcă să 'lu ia. Trage; frânghia nu se lasă; turcul încercă d'a doua órá, sapă cu sabia și vede că frânghia vine din fundulu pământulu. Pe dată se stringu toți ianicerii. Capitanulu îi pune să sape și descopere cadavrulu omul dracului cu frânghia de gât. Pe dată bănuiră că a avutu locu unu asinat.

Ianicerii, din ordinea căpitanulu, intră în sat, légă pe ómeni, începe să 'i ia la bătă și la cercetare să spuie totu ce scii despre asinatulu omul dracului.

Atunci, auzind țipete și vaiete, sosescă tocmă fiul mortulu și popa și mărturisescă adevêrul, spunendu totu de uă dată caracterulu ce avea mortulu și jurământulu ce densus făcuse d'a face rău satulu chiar și dupe mórte. D'abia astu-felu scăpară bieții ómeni.

*

Uă istoria nu tocmă tocmă, dér care se cam potrivește cu cea de susu, este istoria consiliulu municipalu trecut.

Nu ne fu de ajuns părintesca lui îngrijire atăția ani; éta că, și dupe mórtea lu, ne pomenim că se surpă canalulu din strada Clementei, care din-adius se pare că s'a făcutu de scânduri și de bârne de bradu ordinar, pentru ca, chiar dupe mórtea acelu consiliu, surpându-se, să pățim noi, cetățeni, și noulu Consiliu municipalu cea ce-a pățitu satulu cu turcii din cauza căpetniulu de frânghia.

Canalulu din strada Clementei se surpă mereu; n'apucă să 'lu dréga în capulu despre Podulu Mogoșoiei, și se surpă în capulu stradei Colția. Se drege aci, se surpă dincolo. Astu-felu, Consiliulu comunale Vlădianu și Compania, dupe ce în viață 'i ne ferici cu câte-va milioane lipsă din casa comunei, ne măi lasă și dupe mórte'i capetulu frânghiei, ne lasă să reparăm nereparabilulu canal.

Ați vedutu consiliulu draculu?!
V'ati convinsu de cea ce se numesce căpetniulu frânghiei?
Nu?
Apoi mergeti, decă este așa, în strada Cle-

menței să vă luați cu mâinele de păr și să diceți:

— Vedeți-ați consiliul dracului?!

LA ADORATA

(Dupe scôla nouă a *Convorbirilor Literare de la Iași*)

Copilița cu dulceață
În sprincene și ochișori.
De câte ori pe verdeț
Te vedu, simți prin corpul fiori!...

Emoția ce mi produce,
Cândă aparî în fața mea,
Face totul de îmi luce
Chiar în noptea cea mai grea.

De ce der în nepăsare
Mă privești cândă ești pilită
Viș să-ți spui în gura mare
Cât în lume te-am iubită,

Și cât te iubesc, fetiță,
Și-am de gând a te iubi:
Îmi vine pe-a ta guriță
Un sărut a năpusti,

Ș'a pleca în fuga mare
Amărită și plângătoare;....
Însă, vai! nu sunt în stare
Să te las, dulce amor;

Și nu te-oi lăsa, divină,
Nu! la talpeți voi sufla,
Pîn' ce, c'ua privire lină,
Veți goni durerea mea!...

Leibsky.

Se citește într'ua foiță germană, ca a-nunciu, următoarele:

»Un tînăr care voese să se însore caută un bătrân cu experiență care să-l întorcă de la această hotărîre.»

Corespondința Provinciale

PLECATĂ JALBĂ

Cuconului Alecachis Lac-de-Vară,
MARE PAȘĂ
la palatul Injustiei.

Prea slăvite și multă milostive stăpene,

Cu ce ore v'am greșit eu, umilitul vostru serv, de m'ați oropsit și pus în ostavă la rezervă ca pe un invalid?

Toamnă pe mine, cel mai umilit servitor, ca și un cățeluș de casă; pe mine, care am rămas de opinie în procesul susținut de junele Escelenției-Vostre frăților, ceși a ros pufșorul dupe botșor, pe când complectul Tribunalului dedea hotărîrea d'a se duce la spațir!

Nu-ți aduci aminte, slăvite stăpene, cât zel și activitate am desvoltat cu glava și intelligența mea, cu ocaziunea alegerilor comunale, ca președinte la una din secțiunile urbei Pitesci, și unde din 81 voturi am știut face 85, cea ce nu este altă de cât un mic rezultat produs din intelligențele mei capu.

Dacă voiți o dovadă despre acesta, puteți cerceta procesele verbale ale secțiunii centrale și ale comitetului permanente prin care se constată acest fapt nobil și delicat.

Cum de v'ați indus în eror domnia-vostri, june și nobile ministru, ca să-mi nesocotiți aceste merite mărețe și padurețe?

Erora trebuie reparată, și sunt sigur că nici ambițiunea nu vă va lăsa se nu o reparați, și astfel nu voi rămâne pus la *dosar* spre uitare precum e moda nouă.

Și eu, umilita voastră slugă, cu această ocaziune, mereu mă voi uita în ogliuda la care vă dichisiți cărbionții admirându-vă frumosul păr ce conține gingașul vostru cap, aducându-vă aminte de mine, smeritul, căci în casul contrariu mă voi plânge la cuconu Nicu, băbăcuța d-v. tocmai când s'o afla cu sarma în gură, și mă voi mai plânge și la cuconașul Iăncuță, plăcutul și mult iubitul vostru frător, ș'apoi, de, ai să-ți capeți belua.

Mai notați, cinstite și scumpe stăpene, că membrul de ședință Maldăr-Seu, cel care a făcut bosma cu fostul președinte, vă sărută mâinile și picioarele, și s'a dat de o miș de ori dracului, dărindu-se la toți diavoli că n'are se mai necăjesca pe cuconașul Iăncuță, deca i-ar da Dumnezeu procese ori cât de multe la acest Tribunal; și d'o perde vre-unul, să-l spânzurați.

Sărutându-vă mâinile și picioarele, vă mai rog a nu mă da uitare!

Prea plecată și supusă slugă,
Mihalea Dăncuovic
ot Pitesci.

M A S I M E

Cine pote pune în spiritul poporelor gloria pachița la lucru, mărirea națiunii, iubirea de patriă se pote lauda c'a găsit constituțiunea de Statu cea mai proprie pentru a produce omenii mari.

Bossuet

Nimeni nu e mai liber și mai independent de cât omul care scie să trăiesca cu puciu, și care, fără să aștepte nimic de la protecțiunea seului de la dărniciat altuia, își fundeză subsistința numai pe meseria și munca lui.

Idem.

Politeța nu inspiră totu-de-una bunătațe, ceitate, complăcere, grațitudine; ci dă numai aparințele, și face să pară omul pe din afară cum ar trebui să fie în întru.

La Bruyere.

Omenii nu pot merge departe în amiciția, deca nu sunt dispuși a-și trece unii altora cu vederea defectele cele mici.

Idem.

Sunt unii omenii cari, deca aru ave facultatea se cunoscă pe subalternii lor și se se cunoscă pe ei înși, s'ar rușina vedându-se puși susu.

Idem.

Pentru un om sunt numai trei evenimente: nascerea, viața și mórtea; nu simte că nasce, suferă că móre și uită că trăiesce.

Idem.

Cea mai mare erore în politică este a nu cugeta de cât la timpul de faciă.

Idem.

Förte ordinaru lucru este un amoru estremu, förte raru îns este unu perfectă amiciția.

Idem.

Timpul întăresce amiciția și slăbesce amorul.

Idem.

Pacea face pe popore mai mulțumite, și pe omenii mai slabii.

La Rochefoucauld.

Ne mărturim defectele cele mici numai pentru a convinge pe cei-alfi că nu avem defecte mari.

Idem.

Deca n'am ave orgoliu nu ne-am plânge că-lu au alfi.

Idem.

Inteleptul trebuie în întru se nu-și apese sufletu, să-lu ție în libertate și putere de a judeca liberu lucrurile; îns în afară trebuie se urmeze în totul felurile și formele obicnuite.

Montaigne.

De un sută de ori pe di, ridându de defectele al-

tuia, ridem de noi însine, și detestăm nisce defecte cari în noi sunt multu mai pronunțiate.

Idem.

Mărcile de nobleț, blasónele, armele de familiă sunt în cea mai mare parte, nisce firme vechi de prvălii.

Ménage.

Vedându cum unii omenii faci avere, te simți adesea fericit de miseria ta.

Rochefort.

FERICIREA

Credeam că fericirea există în astă lume, C'amorul și virtutea nu sunt numai unu nume; Desertă-mi fu credința, amară deșteptarea Afându c'a omenirei regină e Trădarea.

Iubiu cu frăgeđime o jună adorată,
Adesu am strins'o în bračie, și buza aromată,
Pe buza-mi insetată, jura eternu amoru;
Eternu sbura la dēna ardintele meu doru.

I-am consacratu viața, credința, fericirea;
În ea iubiam natura, întréga omenirea;
În ea pusem totul: presinte viitoru;
Der ea trădându response la santulu meu amoru.

De șerpele-femeia mușcatu fui cu turbare,
Și'n sinulu amiciei cercat-amu consolare,
Fericite astei Ţee altare i-amu făcutu:
Minciună fuse totul, ș'aci amu fostu vëndutu!

Nebunu acel ce crede, nebunu cel ce iubesc,
Femeia e unu șerpe, și omul unu demonu;
Acesta te strivesce, aceea te rānesce,
Erū ura și minciuna triumfă, sunt pe tron.

De vrei se fi fericite, se guști vr'o mulțumire,
De vrei se stringă în bračie fatala nēlucire
Ce, suridēdu, promite viața de Elisă,
Viszā, fericirea nu este de cât vis.

(Oltenia).

Silvio.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul gratuit și de poruncă al GHIMPELUI

Giurgiu, 23 Augustu. Murat-efendi de câte-va zile suferă de patima *Cârniei*. Popa Drăgan suferă grosav de secetă la pipotă, uitându-se cu jindu la otele crăpate și butoalele dogite de căldura de peste veră.

Buzeu, 23 Augustu. Toți lăutarii din acestu județ au subsemnat un jalbă prin care ceru cuconului Mascaraki să le dea câte unu postu de primaru la fie-care. Petițiunea se termină cu aceste cuvinte: «Ș'apoi la dile mari, de.... om face și noi câte unu cāntec.»

Petițiunea pörtă semnăturile a vre-o deuce tarafuri de lăutari.

Râmnicul-Sărăt, 24 Augustu. Se povestesc p'aici, de cât-va timp, următorea istoriă:

Unu dat unu banditu îngrozitoru, ajuns înaltu funcționar publicu, spre a scăpa de pedepsă și a rămâne liberu în exercițiulu funcțiunei se, se hotără a cumpăra protecțiunea vorniculu oferindu nevetei acestuia 500 galbeni, dărindu alte 500 nevetei marelui vistier și alte 500 unei ovreice, a-nume Rifki, amanta nepotulu vorniculu; cu acestu modu, elu tǎlhari nesuperat de nimeni multă vreme.

Noi avem aci unu prefectu onestu și blajinu. Faptele denunciate de dd. Stănescu și Bagdad, prin *Românulu*, sunt lipsite de fundamentu.

D. prefectu Popescu e unu adevăratu tipu de funcționar administrativ alu partitulu *Ordinii*.

Veți ce contrast! În țera nemțescă, scimă pré bine,
Bismarck conduce carulă la care 's înhămați
Toți popii. Popa Tache, din contra, la noi, ține
Pe toți ministrii 'n frêne și 'i 'mână înjugati.